

Til lovforslag nr. L 99. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 6. februar 1981

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom

(Ophævelse af fonde og ændring af fordeling af provenuet af frigørelses- og afståelsesafgiften)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne skriftligt har besvaret.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men stemmer dog for det af mindretallet stillede ændringsforslag under nr. 2.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag under nr. 3, 4, 6 og 7.

Et *tredje mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse*, fordi det går et skridt i retning af den mere fornuftige anvendelse af offentlige midler, at skatterne ikke øremærkes, men til enhver tid er til rådighed til de formål og på de steder i landet, hvor de gør bedst gavn. Dette er noget, som fremskridtspartiet altid har kæmpet for, se f. eks. i lovsagerne omkring L 216 af 8. maj 1979 (bortrationalisering af Helsefonden) og L 192 af 14. marts 1979 (ophævelse af den kommunale momsfond). Blandt meget andet kan også henvises til fremskridtspartiets holdning over for ATP (L 105 af 23. november 1977, jfr.

ændringsforslag nr. 2345 til finanslov 1981) og den sociale pensionsfond (ændringsforslag nr. 1449 til finanslov 1981).

Fremskridtspartiet beklager imidlertid, at når regeringen omsider er kommet på rette vej, at den så ikke tør tage større skridt af frygt for, at de konservative og sådan nogle vil rette poppet, usaglig overfladekritik af den. I den forsømte sagligheds navn fremsætter fremskridtspartiet derfor nedennævnte ændringsforslag nr. 1 og 5.

Et *fjerde mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og udtaler:

De kommunale og amtskommunale fonde til byudviklingsformål er en fornuftig foretelse og bør ikke ophæves. Dertil kommer, at lovforslaget vil flytte 90 mill. kr. fra amterne til statskassen. Det vil alt andet lige betyde, at den progressive del af beskatningen lempes, og den proportionale forøges. Det er det stik modsatte, der er brug for.

Mindretallet kan tilslutte sig ændringsforslag nr. 3, idet formålet er at undgå, at den halvdel af provenuet, der hidtil er tilfaldet amtskommunerne, i fremtiden skal tilfalde statskassen.

Et *femte mindretal* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 1 og 5 stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Bemærkninger

Til § 1

Af et *mindretal* (Glistrup (FP), Ove Jensen (FP) og Flygaard (DR)):

1) *Nr. 1* affattes således:

»1. § 17 affattes således:

»§ 17. Frigørelses- og afståelsesafgifter indgår i statskassen.««

Af et *mindretal* (Ivar Hansen (V) og Elle-mann-Jensen (V)):

2) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 17 udgår ordene: », og statskassen med halvdelen til hver«.

Af et *mindretal* (Hagen Hagensen (KF), Gammelgaard (KF) og Rahbæk Møller (SF)):

3) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af § 17 indsættes efter »primærkommune« ordene: »og den amtskommune«, og ordene »og statskassen« udgår.

Af et *mindretal* (Hagen Hagensen (KF) og Gammelgaard (KF)):

4) *Nr. 2* udgår.

Af et *mindretal* (Glistrup (FP), Ove Jensen (FP) og Flygaard (DR)):

5) *Nr. 2* affattes således:

»2. Efter § 17 indsættes som ny paragraf:

»§ 17 A. Midlerne i fondene for frigørelses- og afståelsesafgift – primærkommunale, amtskommunale og hovedstadsrådet – overføres til statskassen.««

Af et *mindretal* (Hagen Hagensen (KF) og Gammelgaard (KF)):

Til § 2

6) I *stk. 2* indsættes efter »primærkommune« ordene: »og amtskommunale« og efter »primærkommunen« ordene: »henholdsvis amtskommunen«.

7) *Stk. 3* udgår.

Til nr. 1

Frigørelses- og afståelsesafgifter udløses i kraft af den almindelige samfundsmæssige udvikling. Det er ikke rationelt at forbeholde de penge, der herved fremkommer, specielt til de pågældende udviklingsområder – altså som diskriminering af de svagere dele af landet. Ved folketingets overordnede styring af den offentlige økonomi skal der selvfølgelig også være penge til kloaker, skolebyggeri og andre udbygningsudgifter, men de skal blot ikke knyttes til bestemte skatteindtægtskilder.

Til nr. 2

Venstre finder det helt uden begrundelse, at halvdelen af provenuet af frigørelses- og afståelsesafgiften efter lovforslaget fremtidigt skal tilfalde staten. Midlerne bør blive i de kommuner, hvor pengene opkræves.

Ændringsforslaget fremsættes således i overensstemmelse med venstres ønske om også på dette område at fremme primærkommunernes selvbestemmelsesret.

Til nr. 3, 4, 6 og 7

Det konservative folkeparti kan tilslutte sig den del af lovforslaget, som går ud på, at provenuet af frigørelses- og afståelsesafgiften ikke længere skal anbringes i fonde. Vi er imod, at den halvdel af provenuet, der hidtil er tilfaldet amtskommunerne, i fremtiden skal tilfalde statskassen, idet vi ønsker, at disse midler fortsat skal administreres decentralt.

Vi er modstandere af, at de amtskommunale fonde fortsat opretholdes, hvad angår de midler, som allerede er opsamlet, og ville finde det hensigtsmæssigt, om de blev anvendt til en nedbringelse af de amtskommunale grundskatter. I den forbindelse peges på, at såvel Kommunernes Landsforening som Amtsrådsforeningen i Danmark har fremhævet, at deres principielle opfattelse er, at fondsmidlerne bør afskaffes, også for de amtskommunale fondes vedkommende.

Til nr. 5

Opretholdelsen af specielle »frimærkekas-ser« for dele af de offentlige midler er fråd-

seri, som må undgås i en tid, hvor det til det yderste gælder om med største årvågenhed at økonomisere på de offentlige finansers område. Når man har særlige fonde, sker der det, at visse typer offentlige udgifter får forspring

frem for andre, og at der skabes uoverskuelighed og ansvarsforflygtigelse ved, at særlige organer får lunser af den bevillingsgivende magt, som bør være centreret i helhedens interesse.

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Stavad (S) Thomas Have (S) Egon Jensen (S)

Tastesen (S) fmd. Aase Olesen (RV) Ivar Hansen (V) Ellemann-Jensen (V)

Hagen Hagensen (KF) nfmd. Gammelgaard (KF) Bollmann (CD) Rahbæk Møller (SF)

Flygaard (DR) Ove Jensen (FP) Glistrup (FP)

Partierne VS og KrF havde ikke medlemmer i udvalget.